

§ 10.

Enhver af de i §§ 8 og 9 nævnte Personer, der faar en Legemsbefædigelse eller Svaghed, som ikke strax kan give ham Berettigelse til Statens Forsorg, men som mulig i Fremtiden kan medføre Følger, der ville berettigede ham til saadan Forsorg, kan gjøre Anmeldelse herom til Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen. Efter saadan Anmeldelse inden et Aar efterat Legemsbefædigelsen eller Svagheden paadrages, har den nævnte Bestyrelse at undersøge Forholdet og derefter at meddele den Paagjældende Attest om Anmeldelsen og Undersøgelses Udfald. Vedkommendes Krav paa Invalidforsørgelse er dog ikke betinget af, at en saadan Anmeldelse har fundet Sted.

§ 11.

Forsørgelsen gives ved et aarligt Pengebidrag, der tilstaaes enten som vedvarende eller for et Aar ad Gangen. Vedvarende Forsørgelse maa først tilstaaes, naar den Legemsbefædigelse eller Svaghed, der bevirker Forsørgelsen, er anerkjendt for at være uheilbredelig og at ville medføre saadanne Følger for den Paagjældende, at en vedvarende Forsørgelse er tilstrækkelig begrundet.

§ 12.

Invaliderne henføres som saadanne til 3 Hovedafdelinger:

- 1ste Afdeling: De, som i den Grad have mistet Førligheeden, at de ikke kunne undvære Andres daglige Hjælp eller Tilsyn; til denne Afdeling skulle i alle Tilfælde henregnes de, som have tabt Synet paa begge Øine eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.
- 2den Afdeling: De, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Evnen til at erhverve det Fornødne til deres og deres Families Underhold, men som dog ikke behøve daglig Hjælp af Andre; til denne Afdeling skulle altid regnes de, som ved Amputation have mistet et af de større Lemmer eller faaet det saaledes fordærvet, at det er aldeles ubrugeligt, saavel som de, der have mistet Hørelsen paa begge Øren.
- 3die Afdeling: De, der uden at kunne henføres til en af de 2 foregaaende Afdelinger ere saaledes kvæstede eller komne til Skade, at deres Evne til at sørge for deres og deres Families Underhold er svækket i en væsentlig Grad.

§ 13.

Invalidforsørgelsen for de heromhandlede Personer bestemmes ved Sammenlægning af 2 Summer paa følgende Maade:

- a) Naar Invaliden har 20 eller flere Aars aktiv Tjeneste, tildeles der ham den Pension, som efter § 4 tilkommer ham. Er Tjenestetiden kortere, tildeles der ham for hvert Aars aktiv Tjeneste (Tjenestetiden beregnet efter § 4) $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der ifølge § 4 vilde udgjøre Pensionen for 20 Aars Tjeneste i den Pensionsklasse, hvortil han hører. Invaliden er altid berettiget til, uanset Bestemmelsen i § 3, at henregnes til den Pensionsklasse, hvortil han henhører ifølge den militære Stilling eller Grad, han havde, da han paadrog sig Skaden.

Det saaledes beregnede Aarsbeløb bliver dog at forhøje saameget, som behøves, for at det kan udbetales med lige store maanedlige Beløb i hele Dre.

- b) Til det saaledes udfomne Beløb lægges en Sum, som bestemmes uden Hensyn til Tjenestetid og Tjenestegrad efter den i forrige Paragraf fastsatte Inddeling af Invaliderne saaledes at, naar Skaden er paadragen i Krig,